

του ἕως ποὺ ζοῦν νὰ τρῶνε τὴν ἐμισὴν νιτράδα ἀπὸ ὅλον κ(αὶ) ἀποβιώνον-
 τὰς στ—
 20 ων νὰ μὴ μετέχουν οὔτε νὰ πουρκίσουν οὔτε νὰ χαρίσουν οὔτε νὰ πουλή-
 σουν ἀλλὰ
 νὰ τὸ ἔχη ὁ ἀνωθεν Ἡλίας εἰς στὸ εἰρηνικὸν ζάπτι κ(αὶ) ποσέσιον αἰωνί-
 ως κ(αὶ) κλη—
 ρονομικῶς μὴν ἡμπορώντας τινὰς νὰ τὸν διασεῖση οὔτε ἐδικὸς οὔτε ξέ-
 νος· κ(αὶ) ὁ—
 ποιος ἤθελε βρεθῇ νὰ τὸν διασεῖση εἰς αὐτό, νὰ πληρώνη, εἰ ἀτοί τως
 ἀλληλογῆσουν,
 ὥς καθὼς ἔμειναν στερκτοὶ κ(αὶ) ἀναπαμένοι, νὰ πληρώνη τ(ῇ)ς κατὰ και-
 ροῦ ἀφεδίας
 25 γρόσια δώδεκα κ(αὶ) πάλιν ἡ παροῦσα νὰ μένη σταθερά, βεβαία κ(αὶ)
 ἀνέκοπτο—
 ς στερεώνοντας κ(αὶ) μὲ ἀξιοπίστον μαρτυρίαν εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ
 ἐξῆς:
 Ἱερομοναχ(ος) τζοτις Γεράσιμος μαρτυροῦν·
 = Ἡλίας ἀνοδὲν ἀφ' ὧν εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὴν γίνης του
 καλῶς
 = Ἡλίας· τζανετις μαρτυρο—
 30 = Ἡλίας ἀνοδὲν ἀφ' ὧν εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὴν γίνης του
 καλῶς

198 (φ. 94r [97])

Δωρεὰ ἐν ζωῇ (ψυχικό)

1762, Μαρτίου 29

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρώνη καὶ μαστρο-Φραγγιοῦ (Ἀρώ-
 νη) ὁ Ἡλίας Μιζάκης ἔχοντας ἓνα τετάρτι χωράφι στὸ Δίστομο (λεγόμενον στοῦ
 Γιαννούλη) τὸ χαρίζει διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν τῆς Εὐδοκίας, κόρης τῆς ἀνιψιάς του
 Φραγκούλας. Τῆς δίνει ἀκόμα ἓνα χωραφάκι στὸ χωριὸ στὸ Λύμα, πάνω ἀπὸ τὸ
 περιβόλι τῆς Παναγίας. Τὸ πρόστιμο γιὰ ὅποιον ἐνοχλήσει ὀρίζεται στὰ 5 γρόσια.
 Στὸ κενὸ μέρος τῆς πράξεως φ. 94 r γράφει τὴν ἐπόμενη χρονιὰ (21 Σεπτ. 1763)
 μιὰ δική του πράξη ὁ παπα-Ἰωάννης Ἀρώνης.

1

= 1762 – Μαρτίω – 29–

= Τὴν σήμερο φαίνεται ἔμπροσθέν μας ὁ κύρ Ἡλίας Μιζάκης κ(αὶ) λέγει
 πὼς ἔχει κ(αὶ) τοῦ

εὐρίσκεται ἀπὸ γονικό ντου στὸ ποδέσιον τοῦ Ἀπλικίου στὸ μέρος τοῦ Δι-
στόμου ἓνα τετάρ-

τι χωράφι λεγόμενον τοῦ Γιαννούλη, στὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ ὅλον τὸ ἐμισὸ
τῆς ἀνεψιάς σου τῆς

5 Φραγκούλας κ(αὶ) τὸ ἐμισὸ τὸ εἶχε αὐτὸς μὲ τὸν ἀδελφό ντου τὸ Σταμά-
τη κ(αὶ) θέλει δεληματι-

κὸς ὁ ἄνωθεν κύρ Ἡλίας κ(αὶ) δώνει το {τὸ μερτικό ντου} διὰ ψυχική ντου
σωτηρίαν τῆς Φραγκούλας τῆς κόρης

ὀνόματι Εὐδοκία κ(αὶ) κομμάτι χωραφάκι ποὺ ἔχει ἐδῶ στὸ χωριὸ λεγόμε-
νο στὸ Λύμα ἀπα-

νωδιὸν τῆς Παναγίας τοῦ περβολιοῦ, εἶχα ντο μὲ τὸν Ρετζικέρη κ(αὶ) ἐμοί-
ρασά ντο κ(αὶ) δώνει κ(αὶ)

αὐτὸ τὸ μερτικὸν ποὺ ἔχει τοῦ ἄνωθεν παιδιοῦ κ(αὶ) αὐτὸ διὰ τὴν ψυχὴ
ντου ἀπὸ τὴν σήμερο

10 νὰ τὰ ἔχη κ(αὶ) νὰ τὰ ἐξουσιάζη ὡς πράγματα ἐδικά ντου καθὼς τοῦ τὰ
ἀφαιρῶναι δελημα-

τικὸς μὲ καλὴ ντου ὄροξιν κ(αὶ) γνώμην αἰσχροπαιρέτου μὴν ἡμπορώντας
τινάς ἢ παῖ-

δί ντου ἢ ἐδικὸς ἢ ξένος νὰ τὸ ἐνοχλήσῃ τὸ αὐτὸ παιδί ἀλλὰ νὰ τὰ ἔχη
εἰς τὸ εἶσθαι-

κὸ ζάπτι κ(αὶ) ποσέσιο. Κ(αὶ) ἂν καὶ νὰ τὸν παιδί ἤδελε γυρεύσει νὰ τὸ
ἐνοχλήσῃ, νὰ ἔχη

τὴν κατάρα ντου κ(αὶ) νὰ πληρώνῃ κ(αὶ) κοντάνα τῆς ἀφεδίας γρόσια πέ-
ντε κ(αὶ) πάλιν τὸ

15 παρὸν νὰ μένῃ σταθερόν, βέβαιον κ(αὶ) ἀνέκοπτον στερεώνοντάς στο κ(αὶ)
μὲ ἀξιοπίστους

μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:-

- Ἡα Ὡαματις αρονις μαρτιρο ως ανοθεν —

- μασροφραγγιος μαρτιρας κ(αὶ) μινεχοντα γραματα εγραψα εγο

Ἡα Ὡαματις

20 Ὡεφανος ιερεὺς ἀρόνις ἐγραψα μέ δέλιμα του ἀνοθεν ιλία —

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

